

Flere undersøgelser peger på, at når orlov er til forhandling i familien, er moderen oftest førstevælger, og at det kan være mere end svært for mænd at forhandle sig til mere end 14 dages orlov, da den skal tages fra moderens del (bl.a. Bente Marianne Olesen og Lea Drews), og ofte er det begges opfattelse, at moderens krav på orlov er særlig vigtig. Fædrene får følgelig den del, der bliver tilovers.

Samtidig frygter mange mænd fortsat barrierer på arbejdspladsen i form af chikane, repressalier og egentlige fyringer, hvis de vil holde barselorlov (Kristeligt Dagblad den 25. august 2005).

Fædrene har derfor i høj grad brug for en løftestang i form af en personlig lovsikret rettighed, hvis det skal lykkes at øge antallet af fædre på barsel.

Det er helt utilstrækkeligt blot at informere om mulighederne for barsel til fædre, da der er mange faktorer i spil, når orloven fastlægges – sociologiske, psykologiske og strukturelle – der alle medvirker til at fastholde et traditionelt kønsrollemønster, hvor moderen ses som den centrale omsorgsperson og faderen som den primære forsørger, der henvises til rollen som andenviolin i forhold til sine børn.

De nordiske landes erfaringer med øremærkning af orlov til fædre taler deres tydelige sprog om, at den del af barselorloven, der reserveres til fædre, også bruges af fædre i stor stil. I dag holder eksempelvis mellem 80 og 90 pct. af alle de islandske fædre hele deres barselorlov på 3 måneder. Danske fædres brug af de øremærkede 14 dages barselorlov underbygger ligeledes påstanden om, at øremærkning er nødvendig, hvis fædre i højere grad skal benytte sig af muligheden for barselorlov.

En rundspørge til 3F's webpanel viste i 2005, at tre ud af fire mandlige 3F'ere mellem 18 og 40 år synes, det er en god idé at ændre den danske barselordning, så den kommer til at ligne den

svenske, hvor en større del af orloven er reserveret til mændene.

Islands, Sveriges og Norges gode erfaringer med at reservere en del af orlovsmuligheden til fædre viser således, at det et meget virkningsfuldt instrument, hvis man mener noget alvorligt med ønsket om at ville fremme en mere ligelig fordeling af barselorloven mellem mænd og kvinder.

Øremærkning af 12 ugers barselorlov til fædre kommer familierne og ikke mindst børnene til gode. Undersøgelser har desuden vist, at skilsmisseraten falder, når faderen tager en større del af barselorloven.

Samtidig er en øremærkning til fædre vigtig af hensyn til samfundsøkonomien og kvindernes position på arbejdsmarkedet. Kvindernes lange barselperiode, som ifølge Danmarks Statistik i gennemsnit er 54,4 uger efter fødslen for børn født i 2004, medfører, at de anses for at være en mere ustabil arbejdskraft, som der ikke satses på i samme omfang som mænd. Kvinders overledighed, den manglende repræsentation af kvinder på lederniveau og ikke mindst den voksende løn- og pensionsforskel mellem mænd og kvinder er nogle af de håndfaste beviser herpå.

Efter forslagsstillernes mening er det nødvendigt at øremærke 12 uger af barselorloven til fædre, da man ikke kan sætte sin lid til, at udviklingen med flere fædre på barsel kommer af sig selv. Indtil videre har den fleksible barselorlov også vist det modsatte.

Siumut, Tjóðveldisflokkurinn, Fólkaflokkurinn og Inuit Ataqatigiit var på tidspunktet for betænkningens afgivelse ikke repræsenteret med medlemmer i udvalget og havde dermed ikke adgang til at komme med indstillinger eller politiske udtalelser i betænkningen.

En oversigt over Folketingets sammensætning er optrykt i betænkningen.